

இன்றைய இளம்பெண்களே வழி கோலுங்கள்!

சார்ள்ஸ் டார் வின் நிறுவிய குரங்கிலிருந்து தான மனிதன் பிறந்தான் என்ற கபர்ப்புகக் கொள்கை நியமமோ இல்லையோ குரங்கின் குணங்கள் மட்டும் இன்னும் மனிதனதைத் தொடர்வது நியமாக உள்ளது. 35 வருடங்களாகப் பொலந்ருவகைக் காட்டில் ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கும் அமெரிக்கரான டாக்டர் பிக்ரஸ் இன்கண்டு பிடிப்புகளின் படி குரங்கும் சீ தனம் கொடுக்கிறதாம்.

என்ன ஆச்சரியமாக இருக்கிறதா?

கற்காலத்திலிருந்து மனிதன் கணினியுகம் வரை வளர்ந்து விட்டான். ஆனால் இன்னும் அவன் ஏனோ சீ தனத்தமைக்கவில்லை. அதே போல் பெண்களை அடக்கும் தன்மையையும், சிறுமையைப் படுத்தும் தன்மையையும் கட்ட மறக்கவில்லை. இப்பழக்கங்கள் கட்ட குரங்குகளிடம் உண்டாம்.

எவ்வளவோ தபிரம் வளர்ச்சியடைந்து விட்ட மனிதர்கள் ஏன் இன்னும் பெண்கள் விடயத்தில் பின்தங்கி உள்ளார்கள்? குறிப்பாக ஆசிய நாட்டு ஆண்களும், இஸ்லாமிய மதத்தைச் சேர்ந்த ஆண்களும் எப்போதும் பெண்கள் ஏதோ ஒரு விதத்தில் தமக்கு அடங்கிப் போக வணேட்டியவர்கள் என்றதான் நின்கைக்கிறார்கள். அவர்களது அந்த நினவைகளை அந்தக் காலந்தொட்டு பெண்கள் மனதிலும் விதைத்து அல்லது திணித்து வந்திருக்கிறார்கள். காலங்காலமாக நடப்பெற்று வரும் இத்திணிப்பினால் பெண்களும், நாம் அடங்கிப் போக வணேட்டியவர்கள் தான் என்ற நினபையே வாழ்ந்து விட்டார்கள்.

இரண்டு வரிக் குறளிலே காவியம் படதைத் திருவள்ளுவரிலிருந்து இக்காலத்திரயாலகக் கவிஞர்கள் வரை பெண்கள் விடயத்தில் ஓர் வஞ்சகமாகவே நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உதாரணமாக... □□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□ □□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□... என்ற பாடலில், புரூஷன் வீட்டுக்குப் போகப் போகும் பெண்ணுக்கு எத்தனையோ புத்திமதிகள் சொல்லப்படுகின்றன.

பெண்ணானவள் தான் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்த வீட்டு, பெற்று வளர்த்த பெற்றோர்,

கபடப் பிறந்த சகோதரர்கள், இன்னும் எத்தனையோ அவள் ஆசை ஆசையாக வளர்த்த ஆட்டுக்கூட்டி, பினகைக்கூட்டி, நாயக்கூட்டி, மரம் சடிகள் ... என்று எல்லாவற்றையும் விட்டு, புரூஷன் என்றொருவனை நம்பி அவன் வீட்டுக்குப் போகிறாள். "அவளின் வதேனகைகளைப் புரிந்து அவளை அநுசரித்து வாழ்" என்று ஏன்கணவன் மார்களுக்கு ஒரு பாட்டு எழுதப்படவில்லை? ஏன் இந்த வஞ்சனை?

இதே போல் 000000 0000000000000000 0000000 ...
என்ற பாடலும் கபட ஒரு பண்ணைக்குத்தான். ஏன் ஒரு ஆணுக்கு பழகத் திரிய வணேட்டிய அவசியமில்லையோ?

இன்னும் இப்படி எத்தனையோ பாடல்கள், பண்கள் இப்படி இப்படித்தான் வாழ வணேட்டுமென்று சொல்கின்றன. அப்படியென்றால் ஆண்கள் எப்படியும் வாழலாமோ?

மானே, தனே, கனியே, கற்கண்டே என்று பண்களை வர்ணிக்கும் அதே கவியுள்ளங்கள் தான் பண்களை அடங்கிப் போகும் படியும் கவி புனைந்துள்ளன. இந்த வஞ்சகங்கள் எதுவும் புரியாமலே பண்கள் வாழ்ந்து விட்டதுதான் மிகமிக வருத்தமான விடயம்.

000000! 0000000000! 0000000000 000000 00000000000000. 000 00000 000000 0000000000?

முதலாம் உலகப்போர் வரையிற்ப்பியப் பண்கள் கபட வீட்டுக்குள் ஓடும் கிள்கிடந்தாரர்களாம். போரின் காரணமாக தொழிலாளர்கள் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, அவர்கள் தொழிற்சாலைகள், நிலக்கரிச் சூரங்கங்கள், வர்த்தக நிறுவனங்கள், போன்றவற்றில் வலையைக் கு அமர்த்தப்பட்ட போதுதான் தமது வலையை உணர்ந்து விழித்தழுந்து கோசமிட்டாரர்களாம். ஏன் இன்று ஆசியப் பண்களான நமது தமிழீழப் பண்கள் கபட

0000000000 00000000
00000000 00000000
00000000 00000000 00000000
00000000000000 0000000000 0000
0000000 0000 000000 - 000000
000000000000 0000000000000000.
0000000000 ...
000000 00000000 0000000 00000000
000000 00000000000000!
00000000000000 0000000 000000000
00000000 00000000000000!

புகுந்த வீட்டுதான் பண்ணைக்கு நிரந்தரமாம். பிறந்த வீட்டை மறந்திட வணேட்டுமாம். இது என்ன நியாயம்? ஆணுக்கு மட்டும் அம்மா, அப்பா, சகோதரர்கள் என்று பாசம் பொங்கி வழிய வணேட்டுமாம். பண்ணைக்குப் பாசம் பெற்றவரிடம் இருந்தாலே பாவமாம். இது எந்தச் சட்டப் புத்தகத்தில் உள்ளது? ஆண்கள் தமக்காகவே எழுதி வைத்த சட்டம். பதேபைப் பண்கள் காலங்காலமாக இந்தப் பொய்யான சட்டத்துக்குப் பயந்து, வந்து மாயும் மனதகை கபட வளியில் திறந்து காட்டத் துணிவில்லாது, பொங்கிவரும் கண்ணீர்தமக்குள்ளே பட்டி வைத்து தமக்குள்ளேயே பொருமி மடிந்து விட்டார்கள்! இந்த நிலையில் இன்றும், இன்னும் எத்தனை பண்கள்!

ஆண்கள் பண்களை தமக்கு அடிமையாகி வதைத் திருக்க கலாச்சாரம், பண்பாடு, மரபு... என்று சில ஆயுதங்களைப் பண்களின் மூதுகூத்தண்பில் பிடித்துக் கொண்டு வாழ்வதைப் பற்றிக் கொஞ்சமணும் சிந்திக்காமல் பண்கள் வாழ்கிறார்களே! தமிழர்களின் பண்பாடு, கலாச்சாரம் எல்லாம் பண்களுக்கு மட்டுந்தானா? ஆண்களுக்கென்று எதுவுமே இல்லையா? ஏன் இன்னும் பல பண்கள் இதை உணராமல் வாழ்கிறார்கள்?

பட்டினம் நங்கலும் ஓட்டு வட்டுக்களும் கலாச்சாரம், பண்பாடு என்று வந்தால் தாலி, பொட்டு, சலே இவகளைத்தான் விவாதத்துக்குரிய பாரிய விடயங்களாக எடுத்துக் கொள்கின்றன. மீறினால் பண்களின் மறுமணம். ஆண்களின் மறுமணம் பசேப்படக் கட்டிய அதிசயமான விடயமே இல்லை. ஆனால் பண்களின் மறுமணமே நடக்கவேகட்டாத மரபு மீறிய, கலாச்சாரம் கெட்ட, பண்பில்லாத சயல் என்பதே அவர்களின் கருத்தில் தொனிக்கிறது.

இந்தக் கலாச்சாரங்களை, பண்பாடுகளை இது எமக்கு மலே திணிக்கப்பட்ட வஞ்சனைகள் என்று உணராமலே எமது பண்கள் இன்னும் போற்றிப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! இனியாவது பண்கள் சிந்திக்க வேண்டும். தமது வலிமைகளை உணர வேண்டும். பத்து மாதங்கள் கழந்தயை வயிற்றில் சும்மக்கத் தரிந்த பண்கள், தாயாக, சகோதரியாக, மனைவியாக, மகளாக என்று ஒவ்வொரு நிலையிலும் குடும்பத்தை அன்பினால் சும்மக்கத் தரிந்த பண்கள் அடங்கிப் போக வேண்டிய தவேை என்ன? அடங்குதல், ஓடங்குதல், ஆக்கிப் போடுதல், அடித்தாலும் உதைத்தாலும் கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புரூஷன் என்று தொழுவதல், புகுந்த வீட்டில் பணிந்து நடந்து பிறந்த வீட்டுப் பெருமகைகாதல்... இவகை எல்லாமே ஆண்கள் தமது சயநலத்துக்காகத் தயாரித்து வதைத்த பண்கள் அடிமை அட்டவணகைகள்.

ஆண்களின் வக்கிரமான கருத்துத் திணிப்புகளில் உதாரணத்துக்கு ஒன்று -
 வதேநாயகம் பிள்ளையின்,
 000000000000 00000000
 0000 000000000000
 000 00000000 0000
 000000000000 00000000
 0000 000000000000?
 000000000 00000000000
 0000000000000000000?

இப்படியே நாம் இவகளைகைக் கட்டுக் கொண்டு பசோமல் இருந்தோம் என்றால் ஆண்கள் எம்மை விடவே மாட்டார்கள். தொடர்வார்கள்.

பண்களே! நீங்கள் நினகைக் கலாம், இப்போது நாங்கள் விடுதலை பெற்று விட்டோம் என்று. ஆனால் இன்னும் மூழாதாக இல்லை.

ஆண் பண்கள் இருபாலாரும் சமநிலைக்கு வர, இன்றைய இளம் பண்கள்தான் சரியாகச் செயற்பட வேண்டும். நீங்கள் பபிக்க வேண்டும். உங்கள் காலில் நீங்கள் நிற்பதற்கு, சொந்தமாகத் தொழில் பார்க்க வேண்டும். போலிச் சம்பிரதாயங்களையும், ஆடம் பரத்திலான அதிக ஈட்பாட்டையும் தவிர்த்து, எது தவேை என்பதை உணர்ந்து வாழவேண்டும். மக்கியமாக, உங்கள் கழந்தகளை ஆண் கழந்தகை, பண்கள் கழந்தகை

என்று பதேம் காட்டாது சமனாக வளர்க்க வணேட்டும்.

"நீ பணைக் குழந்தை! நீ தான் விட்டுக் கொடுக்க வணேட்டும்" என்று உங்கள் ஆணைக் குழந்தைக்கும், பணைக் குழந்தைக்குமான தகராறின் போது, நீங்கள் சொல்வீர்களானால், அங்கு நீங்கள் பெரிய தவறு செய்கிறீர்கள். இப்படி நீங்கள் சொல்லும் போது பாதிக்கப் படுவது உங்கள் பணைக் குழந்தையின் மனம் மட்டுமல்ல, உங்கள் ஆணைக் குழந்தையின் மனமும் தான்.

ஆணைக் குழந்தையின் மௌனத்தில் அது அப்போதே, 'பணைகள் எதையும் விட்டுக் கொடுக்க வணேட்டியவர்கள் தான்' என்று பதிந்து விடுகிறது. அதுவே நாளடைவில் அக்கா, தங்கை, மனைவி, மகள் எல்லோரும் தனக்கு விட்டுக் கொடுத்து வாழ்வணைட்டியவர்கள் என அவனை எண்ணுவதை விடுகிறது. இப்படித் தான் ஒவ்வொரு விடயத்திலும், பணைப்பிள்ளைகளுக்கு "நீ பணைணலவரோ!" எனப் போதிக்கப்படும் விடயங்கள், கட்டவே வளரும் ஆணைப்பிள்ளையின் மௌனத்தில் பணைகள் இப்படித் தான் இருக்க வணேட்டும்பென்பதியப்பட்டது விடுகிறது.

ஆகவே பணைகளே, உங்கள் பிள்ளைகளை ஆணை, பணை என்ற பதேம் காட்டாது, விட்டுக் கொடுத்தலிரந்து சமயைல், வீட்டுவலை, கல்வி, தொழிற்கல்வி, தொழில்மற்றும் இதர பிற வலைகளிலும் செயற்பாடுகளிலும் சமத்துவத்தைப் பணை வளரங்கள்.

எந்தக் கட்டத்திலும் உங்கள் பணைப்பிள்ளையை "நீ பணை!" என்று கஹி சமயைற் கட்டும், ஆணைப்பிள்ளையை வளி வலைக்கும் அனுப்பாதீர்கள்.

இன்றைய பிள்ளைகளாவது நாளை, இந்த வலை ஆணைக்கு, இந்த வலை பணைணைக்கு என்று நினைக்காமல் இருக்க ஆணைப்பிள்ளைகளையும் சமயைற் கட்டும் அனுப்பங்கள். பணைப்பிள்ளைகளையும் வளி வலைக்கு அனுப்பங்கள்.

பணைகளுக்கு நடனமும், பாடலும் தான் என முத்திரை குத்தி வலைக்காமல் விளையாட்டு, தற்காப்புப் பயிற்சிகள் (கராததே போன்றவை) போன்றவற்றையும் அவர்களது ஆர்வங்களிக்கு ஏற்ற வகையில் பழக அனுமதி கொடுங்கள்.

உங்கள் வளர்ப்பில், 'பணை அடங்க வணைட்டியவள், ஆணை அடக்குபவன்' என்ற நிலைமற்றாக மாற வணேட்டும்.

இதை ஏன் நான் பணைகளுக்கு மட்டும் கஹ வணேட்டும் என நீங்கள் எண்ணலாம். நாங்கள் குனிந்து நின்று கொண்டது ஆணைகளைப் பிழைகஹ முடியாது. நாங்கள் தான் நிமிர் வணேட்டும்.

000000 00000000 000000 0000 000000000000 000000000000 000000000000.

000000000000

2000

000000000000- ஐபிசி தமிழ் (அக்கினி - 2000)

000000000000- புலம் -12 (சித்திரை-வலைகாசி - 2000)

□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□

Written by சந் திரவதனா

Thursday, 23 July 2009 22:28 - Last Updated Saturday, 16 April 2016 21:37

□□□□□□□□□ - ஈழமுரசு (11-17 - வகைசி - 2000)

□□□□□□□□□ - சக்தி - நோர்வே

[□□□□□□□□□](#) - [□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□](#)..(March 2016)

[Post a Comment](#)